

عنوان مقاله:

بررسی پیوستگی در گفتمان روایتی کودکان تک زبانه فارسی زبان مبتلا به اختلال طیف اتیسم با عملکرد بالا

محل انتشار:

دوفصلنامه علم زبان، دوره 6، شماره 10 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده:

الهه کمری - دانشجوی دکتری زبان شناسی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایرانی

خلاصه مقاله:

هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی توانایی کودکان تک زبانه فارسی زبان مبتلا به اختلال طیف اتیسم در روایت داستان پیوسته است. به این منظور، 18 کودک پسر تک زبانه فارسی زبان مبتلا به اختلال طیف اتیسم با عملکرد بالا (با میانگین سنی 8 سال و 2 ماه) و 18 کودک پسر دارای رشد زبانی طبیعی (با میانگین سنی 7 سال و 3 ماه) که برحسب توانایی های شناختی و زبانی با یکدیگر همتا شده بودند، با یکدیگر مورد مقایسه قرار گرفتند. دو گروه با استفاده از داستان مصور قورباغه! کجائی ترغیب به روایت داستان شدند. پیوستگی داستان برحسب طول داستان، تنوع واژه های موجود در داستان، جملات علی و شبکه علی مورد بررسی قرار گرفت. یافته های پژوهش نشان داد که بین دو گروه از نظر طول داستان و تنوع واژه های موجود در داستان و همچنین، از نظر جملات علی با نشان گذاری آشکار تفاوت آماری معنی داری وجود ندارد ($p < 0/05$). نتایج پژوهش نشان داد که داستان های روایت شده توسط کودکان مبتلا به اختلال طیف اتیسم از نظر پیوندهای علی ضعیف تر و از پیوستگی کمتری برخوردار بودند. باوجود این، این تفاوت از نظر آماری معنی دار نبود. در نهایت، می توان نتیجه گرفت که انگاره شبکه علی راهی دیگر برای بررسی پیوستگی داستان از طریق بررسی نحوه ارتباط اطلاعات در سطحی عمیق تر فراهم می کند.

کلمات کلیدی:

اختلال طیف اتیسم، شبکه علی، رابطه علی، پیوستگی داستان، کودکان تک زبانه فارسی زبان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1033747>

